

Koncertpalæets mindre Sal.

Fredag den 26de April 1895 Kl. 8.

Koncert
af
Edvard Grieg

under Medvirkning af

Fru Nina Grieg
og Hr. Professor August Winding.

PROGRAM.

(Samtlige Kompositioner af Edvard Grieg)

1. **Gammelnorsk Romance** med Variationer for 2 Pianoer, Op. 51.
2. **Romancer:**
  - a. Jeg giver mit Digt til Våren, Op. 21 Nr. 3.
  - b. Stambogsrím, Op. 25 Nr. 3.
  - c. Die verschwiegene Nachtigall, Op. 48 Nr. 4.
  - d. Lauf der Welt, Op. 48 Nr. 3.
3. **Solostykker** for Piano.
  - a. Berceuse, Op. 38 Nr. 1.
  - b. Albumblad (cis-moll), af Op. 28.
  - c. Hun danser, Op. 57 Nr. 5.
  - d. Brudfølget drager forbi, Op. 19 Nr. 2.
4. **Romancer:**
  - a. Til En.
    - I. Du er den unge Vår, Op. 59 Nr. 3.
    - II. Hvorfor svømmer dit Øje, Op. 59 Nr. 4.
  - b. Turisten, Op. 58 Nr. 4.
  - c. Til Norge, Op. 58 Nr. 2.
5. **Norske Folkeviser og Danse**, af Op. 17.
  - a. Springdans.
  - b. Solfager.
  - c. Jølstring.
  - d. Sæterlok.
  - e. Stabbe-Låt.
6. **Barnlige Sange**, Op. 61.
  - a. Havet.
  - b. De norske Fjelde.
  - c. Fiskervise.
  - d. Lok.
  - e. Kvældssang for Blakken.

Flygler: D'Hr. *Hornung & Møller.*

Romancer:

1 a Jeg giver mit Digt til Våren.

Jeg giver mit Digt til Våren,
Skjøndt endnu den ej er båren,
Jeg giver mit Digt til Våren,
Som Længsler til Længsler lagt.
Så slutter de to en Pagt:
At lokke på Sol med Liste,
Så Vinteren Nød må friste,
At slippe et Kor af Bække,
Så Sangen ham må forskrække,
At jage ham ud af Luften
Med idelig Blomsterduften, —
Jeg giver mit Digt til Våren.

Bj. Bjerason.

b. Stambogsrím.

Jeg kaldte dig mit Lykkebud;
Jeg kaldte dig min Stjerne.
Du blev da også, sandt for Gud,
Et Lykkebud, der gik — gik ud, —
En Stjerne, ja et Stjernesbud,
Der slukned i det Fjerne.

Henrik Ibsen.

c. Die verschwiegene Nachtigall.

Unter den Linden, an der Haide,
Wo ich mit meinem Trauten sass,
Da mögt ihr finden, wie wir Beide
Die Blumen brachen und das Gras.
Vor dem Wald mit süßem Schall
Tandaradei!
Sang im Thal die Nachtigall.

Wie ich da ruhte, wusst' ei Einer,
Behüte Gott, ich schämte mich.
Wie mich der Gute herzte, Keiner
Erfahre das, als er und ich —
Und ein kleines Vögelein,
Tandaradei!
Das wird wohl verschwiegen sein.

Walther von der Vogelweide.

d. Lauf der Welt.

An jedem Abend geh' ich aus,
Hinauf den Wiesensteg.
Sie schaut aus ihrem Gartenhaus,
Es stehet hart am Weg.
Wir haben uns noch nie bestellt,
Es ist nur so der Lauf der Welt.

Ich weiss nicht, wie es so geschah,
Seit lange küsst' ich sie,
Ich bitte nicht, sie sagt nicht: ja,
Doch sagt sie: nein, auch nie.
Wenn Lippe gern auf Lippe ruht,
Wir hindern's nicht, uns dünkt es gut.

Das Lüftchen mit der Rose spielt,
Es fragt nicht: hast mich lieb?
Das Röschen sich am Thau kühlte,
Es sagt nicht lange: gieb!
Ich liebe sie, sie liebet mich,
Doch keines sagt: ich liebe dich!

Uhland

2 a. Til En.

I. Du er den unge Vår.

Du er den unge Vår.
Højt Livet på dig kalder
Med tusind glade Toner.
Jeg er den blege Høst,
Om hvilken Løvet falder,
De brystne Illusioner . . .
Men Vår og Høst ej sammen gå
Og derfor nu vi skilles må!

John Paulsen.